

over forum

De aanbevolen lengte van een bijdrage voor Forum bedraagt 750 woorden. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden bijdragen (zonder overleg) te redigeren en/of in te korten, of zonder opgave van reden te weigeren.

Coördinatie: Eddy Aangeenbrug, Wim Lemstra en Willem van Klinken
E-mailadres: forum@refdag.nl

In de rubriek Opgemerkt kunnen abonnees reageren op de redactionele inhoud van het RD. Uitzonderingen zijn: andere brieven in Opgemerkt, de rubriek "Kerkelijke pers/ZoGezegd", meditatieve bijdragen en recensies. Inzendingen (maximaal 300 woorden) moeten zijn voorzien van naam en adres van de schrijver. De redactie behoudt zich het recht van bekorting of weigering voor.

E-mailadres: hoofdredactie@rd.nl

Plaatsing van bijdragen voor Forum of ingezonden brieven betekent niet dat de redactie met de inhoud ervan instemt. Door het inzenden van een brief of opiniebijdrage verleent de schrijver aan Erdee Media Groep een niet-exclusieve licentie om het werk vast te leggen, te verveelvoudigen en te verspreiden in gedrukte, elektronische of andere vorm, zoals cd-rom, databank, internet of geluidsdragers.

„Steeds moeilijker is het om bij bigdataprocessen te onderbouwen dat het individuele belang op het spel zou staan.” beeld iStock

de technische ontwikkelingen ervoor dat juridische bepalingen snel verouderd kunnen raken of omzeild kunnen worden. En door de transnationale gegevensdoorvoer door cloud-computing wordt het voor bedrijven en overheden steeds gemakkelijker om bepaalde juridische regels te omzeilen.

Deugdethiek

Een van de mogelijke oplossingen zou kunnen worden gevonden in de ethiek, en dan specifiek de deugdethiek. Die kijkt niet zozeer naar de rechten of belangen van degene die wordt geraakt door de acties van anderen, maar naar de acties van personen, bedrijven of overheden zelf. Zij hebben de plicht om deugdzzaam, dat wil zeggen rechtvaardig, gematigd en voorkomend te handelen. Zij hebben naast een aantal "minimumplichten" (minimale voorwaarden) ook een aantal "maximumplichten", waarnaar altijd moet worden gestreefd, al zullen ze nooit helemaal worden gerealiseerd. Beide staan los van de rechten en belangen van het individu. Deze twee soorten plichten kunnen worden toegepast om de huidige juridische mogelijkheden aan te vullen en te versterken.

Zo ontstaat een regulering van privacy die is gebaseerd op drie lagen.

1. De minimumplichten. Bij

overheden gaat het dan bijvoorbeeld om de verplichting om geen onnodige dataverzamelingenprogramma's in te richten en om dataverwerkingsinstanties, zoals inlichtingendiensten, niet buiten de wetgevende en/of rechtsprekende macht te plaatsen.

2. De subjectieve rechten van de natuurlijke persoon, waarmee hij zijn individuele belangen kan beschermen en juridisch kan afdwingen. De bestaande rechtsmogelijkheden blijven dus van kracht, omdat die goed werken voor de meeste "smalldataprocessen", zoals wanneer een dokter informatie van de patiënt verwerkt.

3. De maximumplichten, de doelen waar dataverwerkende overheidsdiensten en bedrijven naar moeten streven. Het kan hier gaan om bijvoorbeeld criminaliteitscijfers waaruit blijkt dat in bepaalde wijken meer misdrijven worden gepleegd.

Dit gegeven kan aanleiding zijn voor surveillance en repressie-doeleinden, maar ook om de achterliggende redenen voor deze achterstand aan te pakken. Zo heeft de overheid een plicht om haar macht en datacapaciteit ter bevordering van het geluk en de vrijheid van burgers in te zetten.

De auteur promoveerde vandaag aan de Universiteit van Amsterdam op het proefschrift "Privacy as virtue. Moving beyond the individual in the age of big data" ("Privacy als deugd. Voorbij het individu in het tijdperk van big data") (<<http://intersentia.be/nl/privacy-as-virtue.html>>). Dit artikel is een beknopte weergave van de dissertatie.

en kerkenraden, en van de hele gemeenschap, om jongeren en ouderen te trekken met koorden van liefde.

De oudste broer keurde alles aan zijn verloren broer af. Hebben wij liefde voor verlorenen? Of alleen maar veroordeling?

De bal ligt bij broers en zussen die uitkijken naar hun verloren broer of zus. Die, inderdaad, voor hem of haar bidden. Maar vooral, als ze thuiskomen, hem of haar omhelzen en kussen. Van de Heere Jezus werd gezegd: „Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen.” Ook in groot verdriet.

De auteur is belijdend lid van de Gereformeerde Gemeenten.

WETENSCHAP & TECHNIEK

Opiniërende feiten

De digitale krant plofte op 19 juni al vroeg op de deurmat. Ik stuurde een appje naar een vriend: „Goed stuk van je broer in de krant.” „Nog niet gezien”, antwoordde hij. Om er later via de e-mail aan te voegen: „Mooi artikel inderdaad! Ben ik het wel mee eens.”

Zijn broer, briefschrijver G. Siemons en ik lijken echter de enigen die het schrijfsel van SGP-raadslid T. Bakker wel kunnen waarderen. Bakker schreef dat hij de rol van de scheppende en voorzienende God mist in het klimaatalarmisme. Een beweging die wat hem betreft religieuze trekken heeft, vol goddeloze overmoed. Het is daarom volgens hem zo erg niet dat president Trump zich terugtrekt uit het klimaatakkoord van Parijs. Dat mag je in reformatorisch Nederland niet vinden, zo lijkt.

Jan Schippers (directeur wetenschappelijk bureau SGP) reageerde stevig. Volgens hem stelt Bakker, die bij de Tweede Kamerverkiezingen op nummer 19 van de SGP-lijst stond, dat „de mens geen verantwoordelijkheid hoeft te dragen voor zorgvuldig beheer van Gods schepping.” Bakker zou refo's ertoe aanzetten om „met overdadige consumptie Gods gave schepping tot een onleefbare woestijn te vernachelen.”

Kort erna stellen natuurkundige Jacob Meijer en plantkundige Rinske Meijer-Rijfers dat ze het eens zijn met Bakkers kritiek op de ideologie van het klimaatalarmisme, maar zijn conclusies niet delen. Een christen moet vooroplopen in de zorg voor de aarde. Ik heb het stuk er nog eens op nagelezen, maar nergens lees je bij Bakker dat een christen zich niet druk zou moeten maken om het milieu. Sterker, de kop "Christen moet voorlopen op klimaatalarmist" boven het artikel van Meijer en Meijer zou ook boven het artikel van Bakker passen. Juist omdat we weten dat God ons sinds het scheppingsmandaat ertoe oproept om te aarde te bebouwen en te bewaren. In de wetenschap dat God niets uit de hand loopt.

Ik vond het artikel goed omdat het vanuit de basis van een rotsvast geloof in de leidende hand van God de klimaatproblematiek tegemoet wil treden. En omdat Bakker daarmee de vinger op een gevoelige plaats legt en ons voorhoudt dat we vaak volgers van gangbare opvattingen zijn zonder kritisch naar de wortels te kijken.

Mogelijk wordt er sterk afwijzend gereageerd omdat Bakker afwijkt van het gangbare paradigma. Via de NOS en de burens krijgen we een wereldbeeld mee dat zegt: Trump is een loser, Macron is een held. Trump denkt Amerika weer groot te maken, wij allen (SGP inclusief) zullen laten zien dat we de wereld beter maken.

Als je een tijdje in het buitenland verblijft, valt extra op in hoeverre opvattingen ge-

kleurd zijn. Visies die je in Nederland met de paplepel worden ingegoten, zijn elders soms afwijkende meningen.

Bakker gaat kort door de bocht door het in twijfel trekken van het nut van internationale samenwerking. Aanpak op grotere schaal heeft voordelen en is veelal noodzakelijk. Hoewel, ook hier is relativering op haar plaats. In Europa zijn we gewend geraakt aan hoge belastingen en een daarmee verbonden grote overheidsinmenging. In Amerika, maar ook in Afrika en hier in Azië ziet men dat vaak heel anders. De vraag of organiserende overheden te vertrouwen zijn en hoeveel collectieve gelden er op welke manier verzameld en besteed moeten worden, krijgen in verschillende contexten verschillende antwoorden.

Met de jongeren van onze gemeente bekeken we onlangs de documentaire "Blue", waarin serieuze vragen worden gesteld bij het klimaatalarmisme. In onze Europese ogen is het een zeer Amerikaans verhaal, waarin vrijheid betekent dat de overheid zich niet met jou bemoeit. Maar er komen interessante gezichtspunten aan bod van onder anderen dr. Calvin Beisner van de Cornwell Alliantie (over rentmeesterschap en de schepping), geoloog Leighton Steward van de Stichting "Planten hebben CO₂ no-

In Nederland gangbare visies zijn elders soms afwijkend

dig" en astronaut dr. Robert Zubrin.

Ik ben geen expert en kan en wil niet over de inhoudelijke correctheid oordelen. Op internet buitelt iedereen over elkaar heen. Het valt wel op dat Google de documentaire volgens de maker niet op YouTube wilde plaatsen. De inhoud zou misleidend zijn. Dat lijkt aan te tonen dat het "klimaatgeloof" religieuze kenmerken vertoont waar 'niet-gelovigen' niet aan mogen komen.

Dat doet me denken aan de manier waarop tegenstanders van abortus en euthanasie en pro-family- en pro-doodstrafmensen worden weggezet als absurde rareiteit. Van de mainstream media verwacht je niet anders. Bakkers artikel was vast niet door censuur van de Volkskrant gekomen. Het artikel vormt wat mij betreft echter een prima aanleiding voor een meer inhoudelijke discussie over klimaatfeiten en opinies onder Bijbelgetrouwe christenen.

Dr. Dirk de Korne is als adjunct-directeur en universitair docent betrokken bij een academisch ziekenhuis in Singapore. Reageren? rubriekforum@refdag.nl